

זיכרון
בסלון

זיכרון בבית

מפגשים ביתיים עם ניצולי שואה או בני הדור השני,
סביב סיפור וזיכרון יחד עם בני משפחה, חברים ואורחים.

הקדמה

כמה הילדים שלנו יודעים על השואה?

את השאלה הזו כל אחד מאיתנו צריך לשאול את עצמו. ככל שעוברות השנים, זיכרון השואה, במהלכה הושמדו שישה מיליון יהודים, הולך ומתרחק מאיתנו. לצערנו הניצולים עצמם הולכים ומתמעטים ועלינו כעת מוטלת המשימה החשובה **לאסוף כמה שיותר עדויות וסיפורים אותנטיים כדי שנוכל להעביר את הלפיד הבוער של זיכרון השואה, הלאה אל הדורות הבאים.**

'זיכרון בבית' הינו מיזם שנוצר לצורך שימור והנצחת זיכרון השואה כפי שהוא מסופר מפי הניצולים ומשפחותיהם. המיזם הינו פרויקט קהילתי שנועד ליצור את החיבור בין הניצולים לבין הדורות הבאים, כאשר המפגש עצמו מתקיים בתוך בתים פרטיים של אנשים מתוך הקהילה שפותחים את ליבם ואת ביתם – כדי לאפשר לזיכרון לעבור הלאה, מתוך הסלון שלהם.

בחוברת זו נסביר כיצד פועל המיזם, מה צריך לעשות כדי להביא את הסיפור האישי של יקיריכם או לחלופין להשתתף במפגש סלון ולשמוע סיפורים של אנשים אחרים באיזור מגוריהם.

כך ביחד, ניצולים ואנשי קהילה, נשמר את הזיכרון ונלמד את הדור הבא מה עברו הסבים והסבתות של כולנו ולא ניתן לזיכרון להישכח.

בברכה
צוות זיכרון בבית

גם לכם יש סבא עם סיפור מפעים ומרגש על חוויותיו מהגטו? סבתא שבתור ילדה התחבאה במרתף של השכן הגוי? אולי בכלל שכן מבוגר שזכרון השואה עדיין חי בו כמו לפני 80 שנה? זו ההזדמנות שלכם להנציח ולשמר את הסיפור שלהם למען הדורות הבאים!

זיכרון בבית - אין זה עובד?

כל מפגש של זיכרון בבית נוצר באמצעות שני גורמים - האדם שמספר את הסיפור והאדם שמעוניין לארח אצלו בבית את המפגש הזה. לאחר שנוצר החיבור ביניהם ונקבע המפגש, מתאספים המשתתפים ומתכנסים בבית המארח ואז אנחנו מגיעים לדבר האמיתי - יוצרים ביחד זיכרון חי.

במהלך המפגש יוגש בפני המשתתפים סיפור האישי של ניצול השואה לפרטי פרטים, על ידו או על ידי מי מבני משפחתו. המציג יסביר על הרקע להתרחשויות, ישתף את כולם בחוויות שעבר ואף יענה לשאלות המשתתפים. לאחר מכן, יכולים המשתתפים גם להביע את עצמם באמצעות תובנות, רגשות או שירה מעומק הלב שתיצור חיבור אמיתי בין כולם.

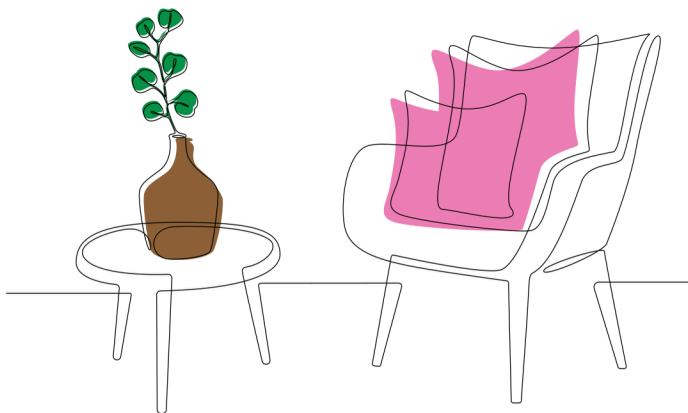
בסוף המפגש יצאו כל הצדדים נשכרים: מוסר העדות יזכה להנציח את סיפורו ולהעביר אותו הלאה ואילו המארח והמשתתפים יקבלו מטען יקר של זיכרונות וזכות גדולה לשמוע את סיפורו ולקחת את התובנות והמסרים האלה אל החיים שלנו, כיום ובעתיד.

איך מנציחים זיכרון? - מידע למארח

לאחר שקבעתם מפגש אצלכם בבית השלב הבא הוא תכנון האירוח בצורה שתפיק את המיטב מהמפגש.

לפני שניגשים לתכנון, ראשית כל חשוב שמטרת המיזם תהיה לפניכם תמיד – **להנציח את זיכרון השואה**. לכן מטבע הדברים את רוב זמן המפגש נקדיש לעדות ולסיפור האישי של מוסרי העדות. לא פחות מכך, חשוב שיהיה קשב ושהמשתתפים יצליחו להתחבר לסיפור ולחווייה ולכן יש צורך לתת להם גם את הביטוי והחווייתיות המתבקשת.

למולכם מבנה תוכנית למפגש בן שעה וחצי, שיכול לשמש אתכם כהשראה למפגש שיערך אצלכם בס"ד. מניסיון העבר, כאשר נצמדים לתוכנית הזו אפשר לערוך בעז"ה מפגש אפקטיבי שיעניק תועלת לכל המשתתפים.

פתיחה – הצגת המיזם והמשתתפים בו

עדות – 45 דק' עדות היסטורית מפי ניצול שואה, משפחה או איש מקצוע חוקר שואה בעדות פרונטלית או מצולמת

אמונה – 15 דק' לעבד קצת את המידע באמצעות שירה או נגינה משותפת, שיתוף של הנוכחים על החוויה שלהם, דבר תורה קצר שיתחבר לאירוע וכדו'

התכנסות – 30 דק' שאלות למוסר העדות, תובנות ולקחים לאור החוויה

סיום המפגש

יודגש כי המבנה הזה הוא המלצה בלבד מתוך ניסיון משנים עברו, אך כל מארח יעשה כהבנתו וכמובן שנעמוד לשירותכם בכל צורך ונספק למארחים היקרים חומרים ככל שיידרש.

זכרונות // אייבי רוטנברג

תרגום: משה ולדר

אני איש מאד עייף וישנוני
גם עיניי מזמן כהו
רוב הדברים שאנשים אומרים לי
פשוט חומקים ממני והלאה

אבל הסבל וזמני הכאב
שחוויתי מזמן
עדיין בהירים בזכרונני
כמו המספרים שעל זרועי

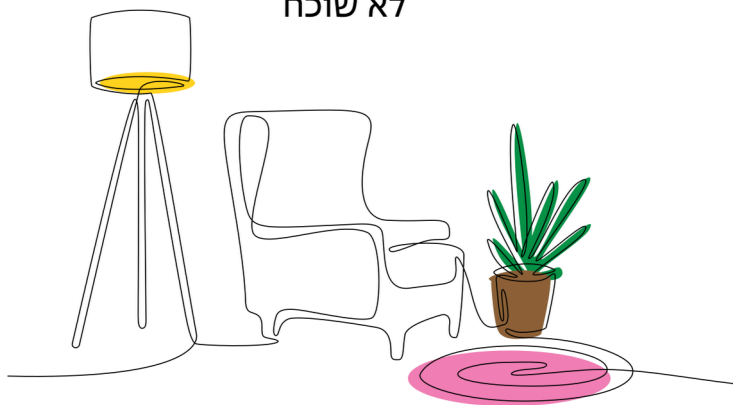
מה יהא על הזכרונות?
האם הם יתפזרו כמו אבק ברוח?
מי יעמוד מול העולם
וידע מה לומר
כשניצול האחרון ייעלם.

כשאני אוחז את נכדי קרוב אלי
ואצבעו עוקבת אחרי מסלול דמעתי
הוא שואל אותי 'סבא למה אתה בוכה?
ממה את מפחד?'
ואני אומר לו : פעם היה ילד נוסף
שהריח את המתיקות והרגיש את החמימות
אבל הוא נלקח מול העיניים שלי
ואני נותרתי עם האבל

מה יהא על הזכרונות?
האם הם יתפזרו כמו אבק ברוח?
ומי יעמוד מול עולם
שכעת רוצה להכחיש
איך יאמינו למישהו
שמעולם לא שמע את הבכי?

אין דבר שביכולתי לעשות או לומר
כדי שדברים יתנהלו אחרת
הזמן מוצא דרך לחלוף כל-כך מהר
כצל עובר, אף אחד כבר לא זוכר
את פני העבר.

מה יהא על הזכרונות?
האם הם יתפזרו כמו אבק ברוח?
רק מחשבה אחת נותנת לי נחמה
זה כל מה שנותר לי
אני יודע שאלוקים בשמיים
לא שוכח

"מה יהיה על הזכרונות, האם הם יתפזרו כמו אבק ברוח?"

(אייבי רוטנברג, 'זיכרונות')

זיכרון בבית הינו מיזם קהילתי להנצחת זכרון השואה
מעוניינים לארח מפגש זיכרון עם מוסר עדות בביתכם?

פנו אלינו :

***3973**

Funded by:

on the basis of a decision
of the Bundestag